

HET LEVEN IS MOOIER DAN JE DENKT

Drie jaar geleden.

Mijn papa breekt zijn nek.
Na een val met de fiets.

Hij is gedeeltelijk verlamd.
Halfzijdig gehandicapt.
En heeft heel veel pijn.

In maart 2016.
Spreekt hij voor het eerst over euthanasie.

We hebben dat zien aankomen.
Mijn papa is een levensgenieter.
Een sportman ook.

Ik bezoek dokters. Tref de nodige regelingen.

28 april

Mijn zwangere zus bevalt.

29 april

Mijn dochttertje wordt opgenomen in het ziekenhuis.
Met een zware longontsteking.
Terwijl mijn vriend in China zit voor zijn werk.

Het gaat al een tijd niet goed tussen ons.

15 mei

Ik kom te weten dat mijn vriend vreemdgaat.
Ik zeg het tegen niemand.

'De mensen hebben al genoeg medelijden met mij,' denk ik,
'En het gaat al beter met mijn dochttertje.'

24 mei

De dag van de euthanasie van mijn papa.

Drie inspuitingen.

Het is heel snel gedaan.

Eén minuut. En hij is er al niet meer.

Als het mijn papa niet was.

Het zou echt niks voorstellen.

En dan de begrafenis.

Het meest emotionele moment is.

Dat ik mijn papa ga halen.

Hij heeft een CD bij.

Met de liedjes die hij in de kerk wil draaien.

Onderweg naar mijn zus.

Die pas bevallen is.

Speelt hij de CD af. In de auto.

Mijn papa. Die wilde leven.

Daar neem ik nu een voorbeeld aan.

Ik voel me goed.

Ik ga terug sporten.

Neem de trap in plaats van de lift.

Het leven is mooier dan je denkt.